

Hieronder treft u de reactie aan van de Vereniging van Hogere ambtenaren bij het Ministerie van Financiën, op het concept-wetsvoorstel Vereenvoudiging formeel verkeer Belastingdienst, naar aanleiding van de internetconsultatie over dit wetsontwerp, die is gestart op 6 september 2012.

De in het concept-wetsvoorstel opgenomen maatregelen houden een aanzienlijke verkorting in van de aanslagtermijnen in de IH en de Vpb, vergezeld van een vergaande verkorting van de navorderingstermijn, met uitzondering van extreme gevallen als opzet en kwade trouw. De VHMF vindt dit een zeer slecht idee. Het huidige systeem moet, ook volgens de VHMF, op de helling, maar dan in een totaal andere richting. Het huidige heffingssysteem voor IH en Vpb gaat uit van een alwetende inspecteur, die elke aangifte beoordeelt en vervolgens een aanslag oplegt. De inspecteur is daarmee verantwoordelijk voor de opgelegde aanslag, die hij slechts in uitzonderlijke situaties (nieuw feit etc.) kan herzien.

De voorgestelde wijzigingen gaan nog steeds uit van die (niet-bestaande) alwetende inspecteur. De, goedwillende burgers en bedrijven dienen in dit systeem tegen de almachtige overheid te worden beschermd. Dit is echter een verkeerd beeld: de goedwillende burgers en bedrijven dienen niet te worden beschermd tegen de overheid, maar tegen de kwaadwillende burgers en bedrijven. Om de geconstateerde behoefte aan snelle zekerheid voor de burger gestand te doen wordt nu voorgesteld de aanslag- en navorderingstermijnen (tenzij sprake is van moeilijk te bewijzen zaken als opzet en fraude) sterk te verkorten, voor zowel de goedwillende, als de kwaadwillende belastingplichtige, degene die verwijtbaar zijn aangifte verkeerd invult. Omdat de belasting toch binnen moet komen, is daardoor de belasting voor goedwillende belastingplichtigen onnodig hoog: wat de kwaadwillende niet betaalt komt uiteindelijk ten laste van alle betalende belastingplichtigen. Door nu alle burgers en bedrijven snel zekerheid te geven, geef je ook in het voorgestelde stelsel de kwaadwillende burger snel zekerheid. Dat is niet rechtvaardig: de goedwillende burger mag snel rechtszekerheid krijgen, maar de kwaadwillende moet zo lang mogelijke slapeloze nachten hebben.

In de toelichting bij het voorstel worden kwaadwillende belastingplichtigen gelijkgesteld met fraudeurs: naar de mening van de VHMF kun je ook als je niet fraudeert kwaadwillend zijn. Fraude is bovendien slechts met veel moeite en mankracht te bewijzen: dat vergt inzicht in de persoon van de dader. Daarvoor ontbreekt al bij de huidige bezetting van de Belastingdienst veelal de tijd, laat staan bij een afnemende bezetting in de toekomst. Het huidige systeem dient daarom niet op de voorgestelde wijze te worden aangepast, maar dient te worden vervangen door een systeem van *voldoening op aangifte* (VOA), met controles achteraf. Niet de inspecteur legt de aanslag op, maar de burger stelt zelf, mede op basis van vooringevulde informatie, zijn belastingschuld vast.

De VHMF is al veel langer voor de invoering van een VOA-systeem. Vroeger was de roep van onze vereniging om dit VOA-systeem veelal ingegeven door zorgen over de onmogelijkheid om alle aangiften te controleren. Nu leidt de moderne gedachte over de verhouding overheid-burger en de daaruit voortvloeiende toezichtsfilosofie van de Belastingdienst naar het idee dat regelnaleving kan worden bevorderd door de belastingplichtige meer eigen verantwoordelijkheid te geven. De VHMF stelt dat het dan niet meer dan logisch is om de verantwoordelijkheid voor de aangifte ook juridisch volledig bij burgers en bedrijven te leggen. De site van de Belastingdienst en het aangifteprogramma zijn van zodanige kwaliteit dat deze stap naar voldoening op aangifte binnen een à twee jaar kan worden gemaakt. Het verticale toezicht wordt hierdoor versterkt. Immers, in dit nieuwe systeem vervalt de onderzoeksplicht, is de Belastingdienst van veel problemen verlost en kan de vrijkomende capaciteit worden ingezet ter versterking van het toezicht en dus de bescherming van de goedwillende burgers en bedrijven. Het handhavingspalet wordt door het nieuwe systeem niet aangetast, want het werken in de actualiteit door vooroverleg, dienstverlening en gedragsbeïnvloeding blijft volop overeind. En hetzelfde geldt uiteraard voor het horizontale toezicht bij grote bedrijven.

Bij voldoening op aangifte denkt de VHMF aan het volgende:

- geen brieven meer als uitnodiging voor het doen van aangifte IH en Vpb: alle burgers en bedrijven dienen voor de vraag of ze aangifte moeten doen, vóór 1 juni na afloop van het desbetreffende kalenderjaar hun persoonlijk domein te raadplegen;
- het recht en de plicht om de aangifte te herzien (belastingpositie) tot een jaar na 1 juni;
- geen brieven en beschikkingen meer met aanslagen: enkel nog uitrekenen via het aangifteprogramma wat er na de voorlopige aanslag nog moet worden ontvangen of betaald (direct doorlinken naar iDeal). Niet betaald = geen aangifte;
- geen statusvragen meer, geen bezwaren meer, behalve tegen correcties;
- vaktechnisch verantwoorde controles van volledige aangiften door zuivere steekproeven achteraf;
- geen vertragende selectiesystemen meer; enkel nog selectie gericht op fraude en het bewust ontgaan van belasting, zoals bij trusts en fiscale constructies;
- € 2500 boete bij geen aangifte, terug te brengen naar € 200 door alsnog aangifte te doen;
- controle van het aangiftejaar: bij fouten mag de fiscus na het aangiftejaar twee jaar terug, bij verwijtbaarheid zeven jaar na aangiftejaar;
- de fiscus vergoedt geen rente meer, anders dan bij onterechte correctie;
- vooroverleg en voorlichting worden versterkt;
- ontdekte substantiële risico's worden via brancheverenigingen, koepels en media naar de toekomst gecorrigeerd; voor het verleden kan worden ingekeerd, met gematigde boetes.

12 oktober 2012,

Het bestuur van de VHMF

De secretaris van de VHMF
Drossaardslag 4
2805 DC Gouda